NY BOG / KULTURHISTORIE

Hun betog Søren Kierkegaard – nu træder hun selv frem i lyset

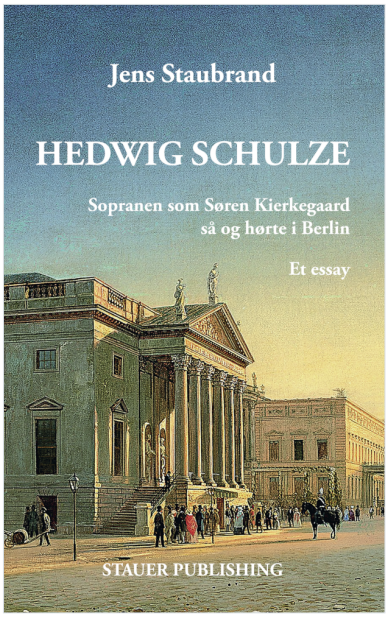
En operasangerinde i Berlin mindede Søren Kierkegaard om den kvinde, han havde forladt

En decemberaften i 1841 oplevede Søren Kierkegaard noget usædvanligt i Berlins opera: På scenen stod en ung sopran, der lignede hans tidligere forlovede Regine Olsen så meget, at han blev dybt berørt. Nu fortæller en ny bog af Jens Staubrand historien om den næsten glemte operasangerinde Hedwig Schulze, hendes opsigtsvækkende karriere og hendes alt for tidlige død.

Søren Kierkegaard var rejst til Berlin kort efter sit dramatiske brud med Regine Olsen. Her overværede han i december 1841 Mozarts opera Don Giovanni på Staatsoper Unter den Linden. Rollen som den svigtede Donna Elvira blev sunget af den blot 26-årige sopran Hedwig Schulze.

Mødet gjorde et stærkt indtryk på den danske filosof. I et brev til vennen Emil Boesen fortalte han, at sangerinden havde en slående lighed med hans tidligere forlovede. I et notat fra Berlin beskrev han hendes udseende, påklædning og optræden og skrev: »Jeg måtte ordentlig anvende lidt magt mod mig selv for at fordrive dette indtryk.«

At se en kvinde, der mindede ham om Regine Olsen, netop i rollen som en forført og forladt kvinde, gjorde oplevelsen særlig ubehagelig for Kierkegaard.

En berømt filosof – og en næsten glemt sangerinde

Men hvem var egentlig den unge kvinde, som gjorde så stærkt et indtryk på Søren Kierkegaard?

Det spørgsmål er udgangspunktet for forfatteren Jens Staubrands nye bog Hedwig Schulze – Sopranen som Søren Kierkegaard så og hørte i Berlin.

Med afsæt i Kierkegaards breve og et omfattende arbejde med samtidige tyske aviser, musiktidsskrifter og historiske kilder tegner Staubrand et portræt af en sangerinde, der i sin samtid var en kendt skikkelse i Berlins og Breslaus operaverden.

Hedwig Schulze debuterede i 1839 på Staatsoper Unter den Linden som Grevinden i Mozarts Figaros bryllup og blev mødt med stormende bifald. Siden sang hun en lang række krævende partier i operaer af blandt andre Mozart, Weber, Bellini, Gluck og Beethoven.

Hun blev rost for sin kraftfulde sopranstemme, sin musikalitet og sin sceniske udstråling. Hendes karriere tegnede lovende.

En lovende karriere fik en tragisk afslutning

I 1843 forlod Hedwig Schulze Berlin og fortsatte sin karriere på operaen i Breslau, hvor hun endnu en gang begejstrede publikum og kritikerne. Men bag succesen kæmpede den unge sangerinde med et svigtende helbred.

Allerede samme år blev hun tvunget til at forlade scenen. Hun led af en brystsygdom, formentlig tuberkulose, og døde i Berlin den 15. juli 1845, blot 30 år gammel.

Hedwig Schulzes liv blev kort, og hendes navn gled efterhånden ud af musikhistorien. Søren Kierkegaards bemærkninger om hende har derimod overlevet.

Et nyt blik på Kierkegaard og musikkens verden

Med sin bog flytter Jens Staubrand opmærksomheden fra den berømte filosof til den kvinde, der et kort øjeblik trådte ind i hans liv og vakte minder om hans tabte kærlighed.

Bogen forbinder et personligt og følelsesladet øjeblik i Kierkegaards liv med et portræt af 1840'ernes europæiske operakultur. Samtidig dokumenterer den, hvordan en talentfuld sangerinde kunne begejstre sin samtid og alligevel næsten forsvinde fra eftertidens erindring.

Hedwig Schulze – Sopranen som Søren Kierkegaard så og hørte i Berlin er ifølge forfatteren den første bog om Hedwig Schulze. Det er fortællingen om en kvinde, der blev husket af en af Danmarks største tænkere – men som fortjener at blive husket for meget mere end sin lighed med Regine Olsen.

FAKTA OM BOGEN

Titel	Hedwig Schulze – Sopranen som Søren Kierkegaard så og hørte i Berlin
Forfatter	Jens Staubrand
Genre	Kulturhistorisk og musikhistorisk essay
Forlag	Stauer Publishing
Udgivelsesår	2027
Udkommer	1. januar 2027
Udgave	1. udgave, 1. oplag
ISBN	978-87-92510-68-6
Omfang	44 sider
Format	12 × 19 cm, softcover

BOGBESKRIVELSE

En decemberaften i 1841 så Søren Kierkegaard den unge sopran Hedwig Schulze på operascenen i Berlin. Hun lignede hans tidligere forlovede Regine Olsen så meget, at oplevelsen berørte ham dybt. Med udgangspunkt i Kierkegaards breve og samtidige tyske kilder fortæller Jens Staubrand historien om sangerinden, hendes karriere på operascenerne i Berlin og Breslau og hendes tidlige død som blot 30-årig. Bogen kaster nyt lys over et usædvanligt møde mellem filosofi, musik og kærlighed – og giver en næsten glemt kvindelig kunstner sin egen historie.